

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gld. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu.

Leto XIII.

V Celovcu, 10. malega srpana 1894.

Štev. 19.

Slovensko gospodarsko društvo.

Politični položaj je zdaj tak, da Slovenci od vlade nemamo veliko pričakovati. Morda bo še več let preteklo, prej da se kaj na bolje obrne. Ali hočemo med tem časom roke križem držati in čakati? Nikakor! Mi se zamoremo in moramo zanašati v prvi vrsti le na lastno moč in lastno delo. Najbolje pa se bomo okrepili in utrdili z gospodarskim napredkom. V tem oziru smo še slabi. Večja podjetja in velika trgovina med nami je večidel v tujih rokah; zato se pa tudi kapital večinoma le v tujih rokah zbira. Velike obrti in velike trgovine med nami se udeležujejo naši ljudje le kot uradniki, delavci, hlapci ali pa dninarji. Ali naj to vekomaj tako ostane? Tuji podjetniki, tovarnarji, rudniški lastniki, fužinarji, trgovci in prekupei so nam vrh tega še po večini politični in národní nasprotniki ter kar mogoče ovirajo naš duševni napredek. V mestih na naši zemlji, kjer so se toliko utaborili, da imajo oblast in moč v rokah, so zelo ošabni in če se v tako mesto selimo ali tam kak zbor napravimo, imenujejo nas „usiljence“ in „tujce“, čeravno stojé njih hiše na slovenskih tleh in so le oni „usiljenci“ in tujci med nami. Te sovražne trdnjave na naših tleh bodo tako dolgo stale, dokler se mi sami ne polastimo velike in male trgovine, velike in male obrtnosti na naši zemlji. Posameznik z majhnim kapitalom pa tega ne more izvršiti; tudi več sto posameznikov s pičlimi sredstvi in brez organizacije bo le silno počasi morda nekaj sovražnikove moči zdrobilo in omajalo. Da bi se to hitreje in zdatneje vršilo, treba je združenih močij in skupnega vodstva. In če se že dela po več krajih in povsod pod vodstvom družega voditelja, vendar se mora na vsakem kraju, kjer več združenih močij deluje, delati po načrtu. Zato smo mi večkrat priporočali ustanovitev slovenskega obrtnega društva; in ko se je v Celju res ustanovilo, smo ta dogodek z velikim veseljem pozdravili. Prvo letno poročilo tega društva pa kaže, da tisto jako počasno napreduje. Vidi se, da omikani Slovenci še premalo, ali nič ne uvažajo, kako nam je to društvo potrebno in kako je podpore vredno.

Toda društvo za male obrtnike nam še ne zadostuje. Mi se moramo lotiti tudi večjih podjetij. Zato smo že večkrat naglašali potrebo sloven-

skega gospodarskega društva. Kar je za truplo kri, to je za tako društvo denar. Dal bi se pa denar dobiti, ako se naredi tako društvo na delnice ali pa na deleže. Delnice bi se glasile na 100 gld., pa tako, da se smejo v desetih letih, vsako leto po 10 gld., uplačati. Pod tem pogojem zamore delnico vzeti vsak rodoljub, tudi najmlajši kaplan, in ravno tako vsi boljši, in nezadolženi posestniki. Ne bo nobene težave, dobiti že v prvem letu 2000 delničarjev, ki bodo uplačali 20.000 gld. in s tem denarjem se dá že nekaj začeti. V 2. letu bo uplačanih 40.000, v 3. letu 60.000, v 4. letu 80.000, v 5. letu 100.000, v 10. letu pa 200.000 gld., ako bi tudi noben nov delničar ne pristopil. Gotovo pa jih bo pristopilo vsako leto več; med tem bo društvo tudi kaj dobička naredilo, tako da se bo njegovo premoženje, ako Bog svoj blagoslov podeli, v malih letih toliko namnožilo, da se bo zamoglo lotiti velikih podjetij, kjer bo kazalo kaj dobička, in tako bodo tuji podjetniki, trgovci in prekupei odveč, dobiček pa nam ostane. Ako se ustanovijo kmetijske zadruge, kakor jih namerava poljedelsko ministerstvo, potem naše gospodarsko društvo lahko kupuje pridelke od teh zadrug ter jih z dobičkom prodaja v druge pokrajine in dežele. Mi Korošci na primer bi bili gospodarskemu društvu prav hvaležni, ako bi nam priskrbelo dobrega in pristnega vina. To je bo prav lahko mogoče: v Celovcu si kupi hišo, ki ima prostorno klet; vina pa si kupi od kmetijskih zadrug na Štajerskem, Dolenjskem in Primorskem, koder vino raste. Vsaka kmetijska zadruga bo vesela, da se jej ponudi priložnost, vinski pridelek celega okraja na enkrat prodati in proti gotovini; zato bo rada dala blago za tako ceno, da bo zamoglo gospodarsko društvo nekaj dobička narediti. Korošci bomo pili pa pošteno vino in najbrže še ceneje (boljši kup), kakor zdaj slabo, dostikrat celo zdravju škodljivo brozgo. Na Koroškem nasprotno pridelamo mnogo lepe rži, iz ktere se prav dober kruh peče. Poljanci (kmetje) v dolini ali na polju je zamorejo skoro vsako leto nekaj na prodaj postaviti. Ti bodo veseli, če gospodarsko društvo od njih pokupi vso rž, kar je imajo odveč, ter jo prodá v vinorodne kraje, koder ne sejejo dosti rži, in je torej tudi dobrega črnega kruha malo dobiti. Tudi repice (krompirja) na Koroškem veliko pridelamo, tako da je pri nas zelo po ceni (dober kup) v pri-

meri z južnimi deželami. Pšenice imamo pa premalo in jo moramo kupovati. Tudi špeh in cele prešiče vozijo k nam iz Kranjskega. Slovenskemu gospodarskemu društvu bi torej iz začetka še treba ne bilo, raztezati svoj delokrog po tujih deželah, ker ima na slovenski zemlji opravlka dovolj. Tukaj se tudi zgube in sleparije ni toliko bati, ker so Slovenci pošteni. Zadovoljni moramo biti, če se enkrat le na slovenskih tleh znebimo ošabnih tujih prekupeev in trgovcev, ki nam povsodi le nasproti delajo in škodovati skušajo, namesto da bi hvaležni bili, da med nami svoj kruh najdejo. Sedež „slovenskega gospodarskega društva“ naj bi bil v Mariboru ali pa v Celju. Ljubljana se sicer imenuje slovensko središče, pa tam ljubijo bolj medsebojne, prazne prepire, kakor resne in koristne reči; kjer je pa prepir, tam ni blagoslova. Najlepša sloga je zdaj med štajerskimi Slovenci, zato bo slovensko gospodarsko društvo še najprej uspevalo, ako se ustanovi na Štajerskem.

Mi nismo strokovnjaki v denarnih in gospodarskih zadevah, zato se damo tudi radi poučiti, če bi kdo na našem nasvetu kaj pomanjkljivega našel. Vrgli pa smo to misel med slovenski svet, ker se nam važna zdi. Naj rodoljubi o tej zadevi premišljujejo in naj se potem srčno lotijo dela.

Kresovi.

Tudi letos so koroški Slovenci pridno netili kresove na čast sv. Cirila in Metoda. Ko smo se zadnjo sredo na večer podali na Križno goro pri Celovcu, bilo je precej oblačno, zato smo se bali, da ne bomo dosti videli. Res so nam oblaki zakrili mnogo kresov, pa videli smo jih vendar še lepo število. Na Osojski gori pri Celovcu (Sattnitz) je gorelo na več krajih, posebno lepa sta bila dva velika kresa, prav blizo vkup goreča. Tudi na Plešivcu zanetili so rodoljubi več kresov, izmed kterih sta se posebno odlikovala dva velika kresa vštric, ki sta takorekoč predstavljala oba brata svetnika. Ta dva kresa sta bila za razgled iz Celovca najsvetlejša. Najbolje pa je vendar lesketal kres na visokem Obirju. Hvale vredni so pač fantje, ki so v tako višočino, kjer nič več ne raste, nanosili grmado. Tudi na vrh Macna je gorel kres; na Žingarici (Osojnic) pa jih je bilo prav mnogo.

Molitev otrok.

Poglaviten vzrok, zakaj da otroška molitev pri Bogu toliko premore, je posebna ljubezen, s katero otroke objema Tisti, ki se je iz ljubezni do ljudij najprej pokazal v podobi majhnega, nežnega otroka. Sicer je sploh znano, kako je ljubil otroke, dokler je še na zemlji živel, kako jih je objemal in blagoslavljal, ne ozirajoč se pri teh prilikah na svoje ljubljene učence. Z največimi kaznimi pa je zažugal tistim, ki bi enega izmed otrok pohujšali in na nekem mestu je rekel: „Resnično vam povem, ako se ne spreobrnete in niste kakor otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo.“ (Mat. 18, 3.) A odkod tolika ljubezen Zveličarjeva do otrok? Odtod, ker Bog ljubi to, kar je majhno, priprosto, nedolžno, torej same lastnosti otroške. Sploh ves evangelijski nauk hoče v naša srca vlití otroške lastnosti in znano je, da namen pobožnosti k presv. Rešnjemu Telesu je, razširiti po vesoljnem svetu otročjost, namreč duha ponižnosti, čistosti in skromnosti. Zdaj menda še le bote razumeli, zakaj da imajo otroci pri Bogu takšno oblast, kedar ga z zaupanjem za kaj prosijo. Bog v resnici ne more ničesa odreči tem ljubljencem svojega srcá. Je torej važno, da porabimo to oblast otrok, v korist svojih otrok, v pogubljenje sovražnikov Božjih in v svoje zveličanje. In to priporočam vsem krščanskim očetom in materam, kakor tudi vsem tistim, kterim drugi zaupajo vzgojo otrok. O, da bi spoznali moč, s katero bodo vladali, ako se združijo v molitvi s temi dragimi majhnimi prijatelji Božjimi,

ako bodo molili skoz njih usta, njih nedolžna srca, ako bodo z otroci postali otroci!

Kdo ni slišal pripovedovati ali vsaj ni bral o onem vzgledu vere, ki ga je nam dal slavní Albuquerque? Ko je namreč tega slavnega mornarja španskega enkrat zasačila strašna burja, tako strašna, da je že zgubil vse upanje, da bo rešil ladjo in popotnike, kteri so na njej bili, zagledal je na ladiji otroka, kteri si je nič hudega slutée igral. Imenitna, vzvišena misel mu pri tem hipu pride v glavo: vzame otroka v naročje in povzdignivši ga, zakliče: „Moj Bog! vsi zaslužimo, da bi utonili, kajti vsi smo grešniki! Ali zavolj tega-le nedolžnega otroka nas reši!“ In glej! komaj je te besede izgovoril, je burja prenehala. Tako je rešil življenje velikemu številu ljudij in sebi samemu s svojim zaupanjem v dobroto Božjo.

V sedanjih časih tudi na svetu divja burja, veliko strašnejša kot tista, ktera je pretila življenju Albuquerqueja in njegovih tovarišev. Očetje in matere posnemajte zaupanje onega velikega kristjana; moč Božja od tistega časa ni oslabela niti mu ni težko vrniti mir razburjenim duhovom. Bog bode spet pomiril razburjene valove: samo vzemite v naročje svojo najmanjše otroke, to je najbolj nedolžne, povzdignite jih proti nebu in darujte jih Bogu rekoč: „Moj Bog! mi smo krivi, ne zaslužimo, da nas uslišiš, ali usmili se vsaj teh otrok, ktere tako ljubiš! Če se jih ne boš usmiliti, bodo zgubljeni; zastoj si pripravil bogato gostijo, ne bodo pokusili angeljskega kruha, ne bodo s čistim srcem sprejeli prvega sv. obhajila in v kratkem času se bodo pokvarili in bodo pogubljeni.“ — Če se z otroci združimo v molitvi, gotovo se bomo

kmalu prepričali o sadu takšnih molitev. H koncu naj se mi dovoli, da povem eno dogodbo, ktera se je vršila v sedanjih časih in ktera nam jasno priča, kako nebeški gost naših tabernakeljnov ljubi otroke in kako jih obsipava s svojimi milostmi. Ni davno, kar je na Grškem, kjer je vera dozdej tako živa in tako priprosta, kakor za časov apostolskih, umirala revna žena; na smrtno posteljo jo je spravila bolj žalost o razuzdanem življenju njenega moža, kakor bolezen. Njena hčerka, dekletce kakih pet let, si je igrala zraven njene postelje. Revna, bolna žena jo pokliče k sebi in reče: „Ljubo dete! Prosi dobrega Kristusa, kteri v tabernakeljnu prebiva, da bi rešil tvojega očeta!“ Nekaj dnij pozneje je šlo dekletce v šolo, kjer se je odlikovalo z gorečnostjo molitve in s svojo pridnostjo. Predno se začne šola, gre dekletce v cerkev, zleze na glavni altar in trkajoč na duri tabernakeljna, kliče Jezusa. Nihče se ne oglasi. „Jezus!“ kliče vnovič. Zopet tiho. Torej kliče v tretjič: „Ali si tu Jezus?“ Mamica so mi rekli, da tu prebivaš! — „Da!“ odgovori na enkrat sladki glas, „sem tu, česa pa si želiš?“ „Lepo Te prosim za spreobrnitev mojega očeta,“ reče otrok. — „Tvoj oče se bode poboljšal“, oglasi se odgovor iz tabernakeljna. Dekletce zopet zleze iz altarja in zahvalivši se Jezusu reče: „Na svidenje!“ Ne dolgo potém so ljudje videli vstopiti očeta vsamostan, odkoder se je vrnil ves izpremenjen, tako, da ni bil sam sebi podoben.

Čudna reč. Pri pregledovanju življenja svetnikov vidimo, da vsi njihovi čudeži so bili učinki priprostosti in da tisti svetniki, kteri so bili največ priprosti, in naj tako rečem, največji otroci, so postali največji čudodelniki, kakor n. pr. vi-

Prav visoko se je videl tudi neki kres tam za Svečami menda, zavolj megla pa nismo mogli razločiti, na kateri gori je bil. Tudi v smeri proti Jepi se je kres lesketal v višini. Prav lep kres je gorel na južnem bregu Vrbskega jezera. Ozrli smo se proti jutru na Peco, kjer so druge leta žareli po trije, štirje kresi, pa letos nam jih je megla zakrivala. Le en kres smo videli v tistej smeri, pa bolj nizko, torej mislimo, da je gorel na Ojstrem ali pa na Topici. Proti severu smo videli le en sam kres, prav visoko, v smeri proti Svinčeni planini; najbrž je gorel na Djekšah. Griči okoli Slov. Šmihela, Šmarjete, Trušenj, St. Jurja, kjer je druge leta vse mrgolelo kresov, bili so letos z meglo zakriti. Ta popis je torej zelo pomanjkljiv; pa naši prijatelji iz raznih dolin nam bodo že sporočili, kako so kresili. S Križne gore smo videli 35 kresov, mnogo nam jih je megla skrila. Po vsej deželi pa jih je gorelo gotovo kakih 200 do 300. S tem smemo biti že zadovoljni. Sveta Ciril in Metod tudi ne bota pozabila na koroške Slovence, ki ju tako lepo častijo in na pomoč kličejo.

Postava o likofu ali nadatku.

Svitli cesar so potrdili postavo o likofu, kakor jo je sklenil koroški deželni zbor in torej velja le za koroško deželo razun Celovca. Postava se glasi:

§ 1. Med kmetskimi gospodarji in kmetskimi posli se zamore službena pogodba za prihodnje leto le tako veljavno skleniti, da gospodar poslu nadatek (likof) dá, in ga posel vzame.

§ 2. Nadatek pri deklah ne sme biti viši ko tri rajniš, pri hlapcih pa ne viši ko pet rajniš. Kot potrjilo sklenjene pogodbe in prejetega nadatka mora posel gospodarju izročiti nadatno izkaznico, ktera se spiše pri županstvu (občinskem uradu). Nadatna izkaznica se mora spisati po priloženem uzoru.

§ 3. Pred šmihelico (29. kimovcem) se nadatek ali nadatna izkaznica ne sme dati, ne vzeti.

§ 4. Gospodar, ki bi nadatek dal pred šmihelico, ali če bi ga dal, ne da bi vzel od posla nadatno izkaznico, zgubi nadatek in se po vrhu še kaznuje z globo od 5 do 25 rajniš a. v. Posel pa, ki je vzel nadatek, ne da bi gospodarju izročil nadatno izkaznico, ali če nadatek za prihodnje leto vzame pred šmihelico (29. kimovcem), mora prejeti nadatek uplačati v občinski sklad za reveže in po vrhu mora še 5 gld. globe plačati. Zapadli nadatki in globe pridejo v revni sklad tiste občine, v kterej se kazni izreče. Kdor bi globe ne mogel plačati, pride v zapor in sicer en dan za vsakih 5 rajniš.

§ 5. Službena pogodba, ki je sklenjena v nasprotju s predpisi te postave, je neveljavna tako za gospodarja, kakor za posla.

§ 6. Župani so zavezani, od 15. kimovca naprej vsakemu poslu, ki za to prosi, spisati nadatno izkaznico za prihodnje leto. Izkaznica se spiše na podlagi uradnega poselskega popisa in prijavnega zapisnika, ali pa na podlagi županovih poizvedeb.

Pred 15. kimovcem župani pod nobenim pogojem ne smejo dajati nadatnih izkaznic.

§ 7. Ta postava velja le za kmetske posle, ki služijo na Koroškem (razun Celovca), ne pa za dimo pri sv. Frančišku Asiškem in pri sv. Antonu Padovanskem.

Porabimo torej očarajočo prostost otrok k čudežem v našo korist. Naj učijo krščanske matere svoje otroke navadnih molitvic, naj jih pošljejo nasproti nebeškemu kralju, ki prebiva na altarnu, da bi ga prosili za spreobrnitev grešnikov, posebno očetov: otroci moleč Gospoda v imenu svojih mater bodo ga prisilili odgovoriti, in brezbožni neverci se bodo spreobrili. In na ta način bomo k sebi tako rekoč priklenili Jezusa, kateri nas vse k sebi kliče, posebno pa otroke z besedami: „Pustite otroke, in nikar jim ne branite k meni priti, zakaj takih je nebeško kraljestvo.“ (Mat. 19, 14.)

Svečan.

Iskrice.

Nekteri iščejo srečo v posvetnem veselju, nekteri v drugih ljudéh, nekteri sami v sebi, ali ne najde je noben. Pravo srečo najde človek samo v Bogu.

Zató je Bog postavil glavo višje kot sreč, da bi sreč ubogalo zmirom glavo.

V sedanjem času je veliko ljudij, ki se rajše živijo s petimi prsti, kot z dvema rokama.

Neumnež se zmirom preriva naprej, da bi ga drugi videli, ali pameten človek ostaja zadaj, da bi druge videl.

Kar je pri strupenih živalih strup, to je pri človeku jeza.

posle, ki pridejo (med letom) iz kake druge dežele, tudi ne velja za take posle, ki so med letom svojo službo na postaven način zapustili, in slednjič ne velja za take osebe, ki prej niso delale pri kmetijstvu.

§ 8. V kolikor določbe te postave nasprotujejo deželni postavi z dné 19. sušca 1874, dež. zak. št. 14., veljajo za pravne razmere gospodarjev (§ 1.) do svojih kmetijskih poslov (§ 7.) določbe te postave.

§ 9. Ta postava stopi v veljavo tistega dné, ko se razglasi.

§ 10. Ponatis te postave se mora uložiti v vsako novo in kolikor mogoče tudi v stare poselske knjižice.

§ 11. Mojemu ministru notranjih zadev je naročeno, da to postavo izvrši.

V Budapešti, dné 10. rožnika 1894.

Franz Jožef I. r. Bacquehem I. r.

Obrazec

za nadatno izkaznico.

Sprednja stran:

Nadatna izkaznica.

Podpisani občinski urad je na podlagi tu-uradnega poselskega popisa, prijavnega zapisnika ter ustmenih poizvedeb to nadatno izkaznico spisal in izročil ki pristoji pod občino je . . . let star (a), služi zdaj pri p. d. v (na), da zamore vzeti nadatek za prihodnje leto.

Zadnja stran:

Kdor to nadatno izkaznico protipostavno izroči ali vzame, zgubi vsako pravico do danega ali prejetega nadatka in se bo še po vrhu kaznoval z globo ali pa zaporom, če plačati ne more.

Dopisi prijateljev.

(Kronin dar!) V „Miru“ št. 34. l. 1893. in št. 1. do 18. l. 1894. izkazani zneski v skupni svoti 341 kron odposlali so se dné 6. t. m. v društvene namene prečast. gosp. predsedniku Tomo Zupanu v Ljubljano po poštini nakaznici. „Mir“ je do sedaj nabral in družbi odposlal vsega vkup 1293 kron.

Iz Celovca. (Preosnova davkov.) Davčni odsek državnega zbora, ki se na Dunaju vsaki dan snide, da izdela novo davčno postavo, je nekatere predloge že dovršil. Najimunitnejša med njimi je postava o osebnem dohodninskem davku. V pojasnenje te postave povemo toliko: Davki so bili zdaj zelo krivično razdeljeni. Najhujše breme so naložili kmetom, rokodelcem, obrtnikom in podjetnikom, torej delujočim ljudem. V milosti so bili pa taki, ki so brez dela pohajkali in živeli od obrestij svojega bogastva. Če ima zdaj kak človek 100.000 gld. v državnih zadolžnicah ali pa po hranilnicah naloženih na obresti, dobi vsako leto 4000 do 5000 gld. obrestij, ni mu treba nič delati, in po vrhu je še vsega davka oproščen, on ne plača krajcarja davka! Ko bi pa svoj denar vzel in kupil za teh 100.000 gld. graščino, ne bo mu nesla več ko 4000 gld. čistega dohodka ali dobička, pa naložili mu bodo kakih 2000 gld. davka, tako da mu bo le 2000 gld. dohodka ostalo. Graščak ali kmet, ki ima velike skrb in mora paziti na ljudi, kmet še trdo delati, dobiva torej manjši dohodek od svojega premoženja, kakor tisti, ki svoj denar na obresti izposodi, ker poslednji je davkov prost! To je pač krivično. Da se ta velika krivica nekoliko poravna, izmislili so si „osebni dohodninski davek“. Kdor koli ima več ko 600 gld. letnih dohodkov, naj jih že zasluži, ali naj jih potegne kot obresti od naloženega denarja, moral bo plačati primeren davek, ki se ravna po velikosti dohodkov: če ima 800 gld. letnih dohodkov, bo plačal več ko tisti, ki ima le 600 do 700, in kdor ima 2000 gld. dohodkov, plača toliko več mimo tistih, ki potegnejo na leto po 1000, ali 1200, ali 1500, ali 1800 gld.

Koliko bo ta davek nesel, se zdaj še ne more povedati. Vsak bo skušal svoje dohodke skrivati in jih bo za pičle in borne razglašal, da bo le davku ušel. Vendar se računa, da bo ta davek nesel okoli 20 milijonov goldinarjev.

Ako se bo ta davek rodovitnega pokazal, potem se bodo zavolj njegovih dohodkov znižali nekteri drugi davki, čez ktere ljudstvo največ godrnja in sicer mislijo znižati hišni davek za 12% (dvanajst odstotkov, namesto vsacega goldinarja bo treba plačati le po 88 kr.), zemljiški ali gruntni davek za 15%; pridobninski in dohodninski davek (Erwerb- und Einkommensteuer), ktera dva sta upeljana pri rokodelcih in obrtnikih sploh, se bota v skupnem znesku znižala za 25%. Slovenski poslanec Robič je nasvetoval, naj se zemljiški davek pri manjših posestvih zniža za 20%. Mnogo je upanja, da se ta predlog sprejme.

Kar po teh olajšavah še ostane prispevkov osebnega dohodninskega davka, prepustilo se bo deželam. Pač pa nemamo dosti upanja, da bi za dežele veliko ostalo. Vendar bo že to nekaj olajšave za kmete, ako se znižata hišni in zemljiški davek.

Nekaj se mora storiti za kmetski stan, sicer mu ni več obstanka. Njegova plačila grozno naraščajo, njegovi dohodki so pa vedno enako pičli ali pa se še zmanjšujejo vsled nizkih cen poljskih pridelkov. Dolgovi na kmetijska posestva se množijo v taki meri, da je strah, in ne morejo imeti dobrega konca. To so nekatere države že spoznale. Na Pruskem (Prazgovskem) se prihodnje leto ne bo več pobiral ne hišni, ne zemljiški, ne pridobninski davek; pobirali bodo davke na drug način, da bodo zadeli na take, ki imajo dovolj denarja in lahko plačajo. Omenjeni davki (zemljiški, hišni in pridobninski) se bodo v pobiranje prepustili deželam in občinam.

Dobri zgled bo gotovo uplival tudi na Avstrijo. Seveda razmere pri nas in na Pruskem niso enake. Na Pruskem je zemlja večidel pusta in malo rodovitna; žito in živina prihaja iz tujih krajev; ljudje si služijo kruh v velikih tovarnah, kjer izdelujejo razno blago in ga pošiljajo na vse kraje. Zato pa kmet na Pruskem ni tako važna oseba, kakor pri nas; tam ne more reči, da vse na njegovih ramah sloni. Pri nas pa ni toliko tovarov in velike obrtnosti, da bi zamogla država pogrešati kmetske davke. Veseli moramo biti, da jih le zniža!

Od Zile. (Spomenik g. baronu Schmidt-Zabiérow-u.) Koroški liberalci so res „kunštni“ ljudje in stuhtajo marsiktero stvar, ki bi nam zemljanom „druge vrste“, ubogim „bindišarjem“ nikoli na misel ne prišla! Recimo: še živim ljudem postavljati spomenike, to daleč presega našo kmečko pamet in je pristen sad nemško-liberalne — duhovitosti! Posebno naš g. deželni predsednik Schmidt-Zabiérow je tako „srečen“ da mu še živemu postavljajo spomenike. Postavili so ga mu lani „Rožani“ (?) ob humberški cesti, ker se je menda, kakor ste zadnjič pisali, tam nekje „ponesrečil“. Tudi naši Šmohorčani niso hoteli zaostati za Rožani in dné 1. mal. srpana so odkrili v Šmohoru g. dež. predsedniku, ki je prišel s svojo gospo na slavnost, spomenik. O slavnosti ne bom pisal, ker upam, da jo Vam spretnejša roka primerno opiše, pa eno, dve besedi bi rad dodal. — Da se še živim ljudem, in naj si bodo tudi deželni predsedniki na liberalnem Koroškem, postavljajo spomeniki, to je res — čudno in izvauredno. Navadno jih postavljajo zaslužnim pokojnikom, da jim ohranijo na ta način časten spomin. Naši liberalci pa tudi tistim osebam samim, katerim postavljajo spomenike, hočejo napraviti veselje, da se še živi morejo veseliti in spoznati, kako jih „hvaležno ljudstvo“ (?) časti. In ta namen so menda dobro dosegli zadnjič, ker je bil neki g. dež. predsednik v Šmohoru tako ginjen, da je le težko mogel govoriti in se zahvaliti. — Pravijo, da so spomenik postavili, ker si je slavjenec stekel toliko zaslug za nas; dobro! Pa naša skromna misel je, da je dolžnost višjih uradnikov, da na vse strani skrbijo za blagor dežele, ne da bi se za to zahtevalo — spomenikov! Resnica je pa tudi, da se premnogi norčujejo iz takih spomenikov, ki se postavljajo od raznih strani le zaradi tega, da bi razni klečepalci lažje in hitreje splezali kvišku! Slovenci pa tudi še nismo pozabili besed, ktere nam je pred časom klical g. Schmidt-Zabiérow, zató se pa tudi prav nič ne navdušujemo za g. barona in njegova najnovejša „spomenika“.

Od nekod. (Po njih sadu jih bote spoznali.) Znani „Schulverein“ je imel letos svoje letno občno zborovanje v Olomucu. Minister grof Wurmbbrand in pl. Plener ter predsednik državnega zbora baron Chlumecky so pozdravili zbor s posebnimi brzojavkami. Da bi se nekteri minister spomnil na ta način tudi občnega zbora češke „Ústřední Matice školské“ ali slovenske „Ciril-Methodove družbe“ nam ni znano. In vendar češka „Matica“ in slovenska Ciril-Methodova družba vzdržujete šole, ktere bi prav za prav imela vzdržavati država, „Schulverein“ pa vzdržuje šole, ktere bi se sploh ne imele trpeti, ker njih postanek je nenraven; lovijo namreč slovanske otroke in potem jih pripravljajo za vsegamogočno mater „Germanijo“. Obema ministroma njih naklonjenost do „Schulvereina“ seveda ne štejemo v zlo. Saj sta oba Nemca in da se ti večkrat skregajo s pravčnostjo, je znano. Ali kaj naj rečemo o baronu Chlumeckym, ki se je porodil iz slovanske krvi, je sinovec strijca Petra, ki je svojo ljubezen do naroda pokazal s svojimi imenitnimi zgodovinskimi deli? — Še več o tej reči pisati, zdi se nam odveč.

Iz St. Ruperta pri Velikovcu. (Vč. g. župniku Kesnarju v slovó.) Zelo smo se prestrašili, ko smo zvedeli, da nas bodo zapustili toliko ljubljani župnik vč. g. Kesnar Anton. Čeravno niso bili dolgo pri nas, vendar so se s svojo ljubeznivostjo, vestnostjo in pobožnostjo vsem tako prikupili, da jih ne bomo nikdar pozabili. V cerkvi so nam dajali tako lepe nauke in znali so tako ginljivo govoriti, da so ljudje od blizu in daleč vkup hiteli k njihovim pridigam. Bili so tudi zvesti Slovence in so se mnogo trudili za slovensko šolo, ktero bomo v Velikovcu vendar le dobili, ker jo

nam priredi družba sv. Cirila in Metoda. Prevaljci smejo res veseli biti, da so dobili tako izvrstnega dušnega pastirja. Bog ohrani g. Kesarja še mnogo let koroškim Slovincem v pomoč in tolažbo!

Iz Podjunske doline. (Pomanjkanje delavcev. — Zakaj ne spustijo vojakov ob času žetve domov?) Žetev se je pričela, pa huda je za delavce. Ko bi ne prihajale Kranjce in Štajerke, mi bi bili v zadregi, kako požeti in pridelke pod streho spraviti. Pomanjkanju delavcev na kmetih se ni čuditi. Ženske letijo nektare v mesto, ker mislijo, da se tam mleko in strd (med) cedi, druge čepijo pa v kočah (bajtah) pri svojih nezakonskih otrocih. Moške delavce nam jemlje pa država in jih utakne za tri leta v vojaško suknjo. Nedavno sem bil v Celovcu in sem videl po mestu vse mrgoleti vojakov. Nektare sem videl tudi v četah marširati. Srce me je bolelo, ko sem si mislil, kako ti močni in mladi ljudje zoper svojo voljo po mestu brez prida postopajo, na kmetih je pa toliko dela in ni delavcev! Ali bi ne mogli vojakov o poletnem času domov na dopust spustiti? Če jih potrebujejo, saj jih lahko brž pokličejo!

Iz Ptuja. (Slovensko pevsko društvo) v Ptuj si usoja javiti, da je letošnji veliki koncert, ki je bil s početka določen na 5. velikega srpana 1894 odložen na 8. kimovca 1894. Ta odložitev bila je potrebna, ker ni bilo za 5. vel. srpana godbe dobiti. Vsa častita društva, vse gospode člane našega društva, kakor tudi vse rodoljube in prijatelje slovenskega petja opozarjamo, da se blagovoljno ozirajo na to in društvu ohranijo svojo blagonaklonjenost. Vsi gospodje poverjeniki se prosijo, da radi sklepa računov točno pobirajo doneske in vračajo nabiralne pole.

Politični pregled.

Politični svet se poprašuje, kaj to pomeni, da so se zdaj v Londonu snidli trije prestolonasledniki treh mogočnih držav, namreč princ Velški, prestolonaslednik angleški, potem ruski carevič, in pa nadvojvoda Franc Ferdinand, o katerem se misli, da bo enkrat avstrijski cesar. Uradno se sicer zatrjuje, da ta shod nema političnega pomena, in to je tudi mogoče, da so se hoteli principi le seznaniti med seboj; vendar pa mi dajemo vsakemu prostost, da si o tem sestanku misli, kar si hoče. — Največ pa se je zadnje dni govorilo o umoru francoskega predsednika Karnota. Morilec se piše Kazerio in je anarhist ali prekucuh. Prišli so na sled celi zaroti, obstoječi iz sedmerih udov. Ko je pustila francoska vlada dva anarhista ob glavo djati, kar sta tudi pošteno zaslužila, sklenili so anarhisti, da se hočejo maščevati in predsednika republike umoriti. Vadjali so med seboj, zadelo je Kazeriona, in on je svojo nalogo izvršil. Ker so anarhisti tako predrzni, da segajo že po najvišjih glavah, zato je verjetno, da bodo vlade anarhistom bolj oestro na prste stopale. — Namesto Karnota so morali voliti novega predsednika, in izvoljen je bil Kazimir-Perier, bogat republikanec, pa bolj zmerne stranke. Radikalci in socialisti mu celo očitajo, da je naklonjen monarhistom in konservativcem. Vsi konservativci so mu dali svoje glasove ravno zato, ker hočejo, da se proti prekucuhom bolj strogo postopa. Omeniti je še, da je med Francozi velika jeza na Lahe, ker je morilec Kazerio Lah. Mnogim Lahom, ki na Francoskem živijo, so hiše in prodajalnice razdžali. Laškimi delavcem delo odpovedujejo in jih proč podijo. Že več tisoč laških delavcev je pribežalo iz Francije nazaj domov. — V Požunu na Ogerskem je bil sijajen katoliški shod. Prišlo je nad 10.000 možakov madjarskih, slovaških in nemških. Govorilo se je v vseh treh jezikih. Čule so se na tem shodu zelo pomenljive besede, ki znajo še vsej ogerski politiki drugo lice dati. Povdarjalo se je namreč, da morajo vse krščanske vere, namreč katoliška, pravoslavna in lutrovska složno postopati zoper brezverski liberalizem, in da morajo razlike med narodi prenehati in da se morajo verniki vseh ogerskih narodov združiti zoper nevernike, torej mora Madjar roko podati Slovaku, Nemcu in Rumuncu zoper liberalnega Madjara in Juda. Ako bodo katoliški Madjari tem besedam res zvesti ostali, potem bodo oni rešili čast svojega že od vseh sosedov zavrženega naroda, in mogoče jim bo tudi, s pomočjo drugih narodov Ogersko postaviti na čisto novo podlago krščanske pravičnosti in narodne ravnopravnosti. Toda kakor mi Madjare poznamo, imamo malo upanja, da bi pravična beseda med njimi kaj dosti korenit pognala. Kedar bodo katoliški madjarski grofi tudi v gosposki zbornici in v zbornici poslancev tako govorili, kakor so na shodu v Požunu, potem jim bomo nekaj več verjeli. Resnici na ljubo pa moramo pristaviti, da se je na tem shodu res povdarjalo, da se mora zanaprej pri volitvah več gledati na to, ali je kandidat katoliškega

mišljenja ali ne. Če izvolijo Madjari veliko število vernih poslancev in bodo tisti res pravični, kakor se za katoličane spodobi, potem se mora nemadjar-skim narodom njih pravica dati, in le na ta način je še mogoče, da se ogerska država reši pogina. — Na Češkem in Moravskem so vedno isti, stari prepiri med Mladočehi, Staročehi in mlado katoliško stranko, ki bo koncem tega meseca v Brnu priredila velik češko-katoliški shod. Bog daj, da bi ta shod obilo dobrega sadu obrodil, Čehi so tega silno potrebni, kajti bilo je med njimi do zdaj malo krščanskega duha, zato so pa tudi tako globoko zabredli, da so zdaj čisto brez upliva in veljave na Dunaju. — Slednjič moramo pozornost naših bralcev obrniti na našo malo Koroško. Tukaj imajo nemški kmetje zdaj v kratkem dva poslance za državni zbor na Dunaju voliti, ker je Nischelwitzer umrl, Prettner je pa poslanstvo odložil. Kandidatov vse mrgoli; največ pa upijejo nemški „národnjaki“ ali Steinwenderjevci. Nemški „liberalci“ so že tako daleč propadli in ob zaupanje prišli, da si ne upajo več kandidata postaviti pod lastno, „liberalno“ zastavo. Urivajo pač kandidate, pa si ne upajo povedati, da se bo pridružil nemško-liberalni stranki, ampak le pravijo, da je „prijatelj kmetom“, „skušen mož“ itd. Nemški kmetje pa se ne vsedejo na te limanice, ampak odločno zahtevajo, da mora kandidat slovesno obljubiti, da bo pristopil k nemško-narodni stranki. Sicer pa je tudi mnogo nemških kmetov, ki tudi za Steinwenderjevo stranko ne marajo, ampak se bolj nagibajo h katoliško-konservativni stranki. Koliko ima ta stranka že privržencev, pokazale bodo volitve. — Najnovejše poročilo o koroških volitvah slove: Pri shodu v Möllbrücken se je večina volilcev izrekla za kandidata Winklerja, državnega pravdnika namestnika v Celovcu. Tisti je obljubil, pridružiti se nemško-narodni stranki (Steinwenderjevcem). Kakor se kaže, liberalci v tem okraju še kandidata ne bodo postavili.

Gospodarske stvari.

Krompirjevce kot krma. Krompirjevca, posebno če je še v cvetju in nima še nezrelega sadu, ni nič kaj varno pokladati živini; kajti tak krompirjevec prav rad provzroča bodenje (kranje, kôliko) in smrdljivo lijavico. Isto tako je zdravju nevaren umazan, na pol gnil ali vel krompirjevec. Krave, ktere so se preobjedle zelenega krompirjevca, začno se močno tresti, poloti se jih večkrat tudi besnost, omrtvica in napetost. Prigodilo se je, da so od devetih goved, ki so jedla blaten krompirjevec, obolele 4 krave in 4 biki za omrvico, ena krava je pa celo crknila. Pott pravi, da se slabi učinek krompirjevca, ako se mu pri okisanji (v tem slučaju mora krompirjevec biti seveda popolnoma zdrav) primešajo še druge krmilne snovi, sicer zmanjša, da pa mora biti teh snovi najmanj tretjina vse zmesi. Sploh se mora pa tudi pri pokladanju take zmesi jako previdno postopati.

Kako je ravnati z vimenom? Vime in sesci naj se pred molžo očistijo, najprej suhi, potem pa z moko cunjjo in naposled zopet posušé. Če bi se vime pustilo mokro, začela bi pokati koža. „Prim.“

Novi čar.

Na Koroškem. Za ravnanje Gline so najeli 100 laških delavcev. — Farna cerkev v Pliberku je dobila podobo Lurške Matere Božje. — Dvajsetice in četrtaki (po 4 kr.) ostanejo veljavni samo še do novega leta. — V Železni Kapli je umrl upokojeni učitelj Jožef Englert. — Za deško sirotišnico v Celovcu bodo usmiljene sestre pobirale darove v mesecih mali srpan, veliki srpan, kimovec in vinotok. — Na Vrbskem jezeru je tujcev: v Vrbi 613, v Porečah 525, v Krivi Vrbi 163, na Otoku 38, pri Majerniku 29, pri vojaškem kopališču 14. — V Pustriči se je zabodel učitelj Bucher. — V Celovcu je umrl strojar Ljudevit Tazol, mestni odbornik. — V Kamniku (Steindorf) pri Osojskem jezeru je pogorelo šest gospodarjev in podružna cerkev.

Na Kranjskem. Kakor povzamemo iz „Slov. Naroda“, oddala so se v poslednji seji društvenega odbora „Narodnega doma“ krovška in kleparska dela. Za krovška dela oglasili so se trije ponudniki, ravno tako tudi za kleparska dela. Kot najcenejšima ponudnikoma izročil je odbor enoglasno krovška dela Ljubljanski tvrdki H. Horn, kleparska dela pa tvrdki L. M. Ecker, ki je baje ponudila zdajno nižje cene, nego drugi konkurenti. Oba ta dva obrtnika sta tujca; prvi je Nemec, drugi Madjar in znan nemškutar, torej oba pristna nasprotnika slovenskih teženj. Po veroizpovedanju sta oba protestanta; edini domačin in poštenjak, odločen slovenski rojak, g. Srečko Noll, propadel je brezpogojno. Tak je bil torej odgovor odbora na naš dopis iz

Ljubljane, ki smo ga v predzadnji številki priobčili v dobri volji, da bode koristil občni stvari. Slovenski uzorni obrtnik-ponudnik je osramočen padel pri tem odlično narodnem podvzetju pod klop, kar pač dobro označuje žalostne ljubljanske razmere. To pa ne dela časti narodnemu društvu in ni na mestu nobeno opravičevanje. Takega postopanja nikdo ne more odobravati in čudimo se le, da „Slov. Narod“, ki navadno rad odločno postopa proti narodnim grešnikom, v tem slučaju nema besede graje, marveč to postopanje še nekako prikrito zagovarja in odobrava. Tužna nam majka! — Pošto so dobili v Hrašah na Notranjskem. Izvestij kranjskega muzejskega društva je letos izišel 3. snopič. — V Planini so dobili telegrafsko postajo. — Nove posojilnice se snujejo v Trebnem, v Kostanjevici in Cirknici. — Na predvečer godu sv. Janeza Krstnika je na Kranjskem gorelo mnogo kresov. — V Črnem Vrhu pri Idriji hočejo spomenik postaviti slovenskemu pisatelju Mateju Cigale-tu. — Iz Rima je došel veleč. gosp. Ign. Žitnik, ko se je tam izšolal za doktorja modroslovja.

Na Štajerskem. V Ljubnem na gornjem Štajerskem so na 15letno ječo obsodili anarhista rudarja, ki je na 11 krajih zažgal. — Umrli so župnik Stiplovšek pri sv. Duhu v Ločah. — Novo šolsko hišo bodo zidali v Mozirju. — V Ljubnem na Savinji so ustanovili posojilnico. — Ljudski shod bo v Mozirju. — Cesta v Solčavo se pridno zida. Popravka potrebna je pa tudi cesta iz Ljubnega v Luče. — Nadučitelj Fr. Vabič v Runeču pri Ormožu je izdal koristno knjižico „Varujte naše koristne tice“, ki se posebno priporoča kot darilo pridnim učencem. Cena 15 kr., 50 iztisov 5 gld. — Štajerci so dobili spet nov list. Dne 1. t. m. je začela v Ptuj izhajati „Pettauer Zeitung“. Izhajala bo po enkrat na teden in pisala najbrž v nemško-liberalnem duhu. — Pogorel je Golob v Selnici pri Dravi. — Strela je užgala pri gostirju Koržetu v Cirkovcah. Vse je pogorelo.

Na Primorskem. Dne 29. rožnika je bil volilceev shod v Dornbergu. Govoril je državni poslanec dr. Gregorčič. Prisotna sta bila tudi poslanca grof Koronini in dr. Rojic. Poslancem se je izreklo zaupanje. — Pod Batujami se je obesil kovač Makuc. — Izlet v Devin so napravili Tržaški Slovenci. Bilo je okoli 200 udeležencev. — V Gorici sta poslanstvo odložila deželna poslanca prof. Čerin in dr. Lisjak, ker je dr. Tonkli odstopil od pravde proti „Soči“. Na Goriškem so tudi vedni prepiri doma, zato pa Slovenci ne pridejo do večine v deželnem zboru, do ktere imajo po svojem številu pravico. — V Kopru je neki gostir strelil na mačko, pa je ustrelil svojega 8letnega sina. — „Soča“ in „Rinnovamento“ sta zgubila pravdo. Prva mora plačati kazni in zgube na kaveciji 340 gld., drugi pa 160 gld. Tožnik pa nema nič od tega. — V Doberdobi je v luži utonil majhen otrok. — V Rubijah se je strojar Černic ranil pri delu, začel je otekati in je kmalu umrl. Najbrž je bila koža od bolne živine, in si je kri zastrupil.

Po drugih deželah. Svitli cesar so se mudili te dni na južnem Tirolskem. Bili so povsod navdušeno pozdravljeni. — Tretjina mesta Paname v srednji Ameriki je pogorela. — V Zagrebu so dne 26. rožnika položili temeljni kamen za „Starčevičev dom“. Bila je velika slavnost. Ta hiša bo imela isti namen, kakor „Narodni dom“ v Ljubljani. — V rudniku Albion na Angleškem se je jama podrla in podsula 250 rudarjev. — Na Dunaj so začeli voziti meso iz Avstralije. To bo spet slabo uplivalo na živinske cene.

Raznoterosti.

Bučele, preroki vremena. Že nekoliko ur pred hudo uro, ko še na nebu nobene megle ni, so bučele jako nemirne, hoteč pikati s svojimi želi. Dolgoletna opazovanja so dokazala, da niti barometer, niti aneroid tako natanko vremena ne kažejo, kakor bučele.

Poleg statističnih podatkov zakadi se v Cislajtanijski na dan 218.000 gld. In naj še kdo reče, da so slabi časi!

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

Vč. g. Guidon Bittner, dekan v Beljaku, je od svitelega cesarja imenovan za stolnega kanonika Krške škofije.

Nove maše bodo letos darovali č. gg.: Aleš Jelen dne 29. mal. srpana v Grebinju; Martin Schmidt dne 29. mal. srpana v Dvoru; Janez Černic dne 29. mal. srpana v Pliberku; Janez Brabenec dne 29. mal. srpana v Celovcu pri Elizabetinkah; Jožef Eichholzer dne 29. mal. srpana v Velikovu; Val. Limpel dne 29. mal. srpana v Blačah na Zili; nadalje Adam Heffer v Rosenheimu na Bavarskem, Siegfried Jörg v Wertach na Bavarskem, Viljem Maier v Kapli na Grobniškem polju, Janez Pirker v Malti na

zgoranjem Koroškem, in Henrik Smažik v Pragi.
— Izmed novomašnikov je: 7 Nemcev, 2 Slo-
venca, 2 Čeha. — Mašniško posvečevanje bode:
dné 18. mal. srpana subdijakonot, dné 20. dijakonat,
dné 22. presbiterat. — Razpisana je fara Šmihel
na Golici do 11. vel. srpana.

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Rožák in okolico
imela bode v nedeljo dné 22. malega srpana t. l.
ob 3. uri popoldne v Žopračah nad Vrbo v
gostilni g. Simona svoj

letni občni zbor

s sledečim vsporedom:

1. Pozdrav načelnikov.
2. Slavnostni govor.
3. Petje.
4. Poučni govor o živinskih boleznih.
5. Petje.
6. Poročilo odborovo o delovanju podružničnem
v minulem letu.
7. Volitev novega odbora.
8. Pobiranje letnih doneskov.
9. Slučajni nasveti.
10. Prosta zabava.

Na shod v Žoprače, kjer je bil pred 20. leti
prvi slovenski tabor, uljudno vabi vse zavedne Slo-
vence in Slovenke od blizo in daleč **načelnštvo.**

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Libeliče in okolico
priredi v sredo dné 25. malega srpana ob 3. uri
popoldne v gostilni na Suhi

shod

s tem-le vsporedom:

1. Pozdrav načelnika.
2. Pesem koroških Slovencev.
3. Slavnostni govor.
4. Pesem: Slovenec sem.
5. Gospodarski govor.
6. Pesem: Domovina.
3. Volitev odbora.
8. Prosta zabava.

Pri ugodnem vremenu bode se vršilo zboro-
vanje na prostem.

Izvrstni pevci slovenskega pevskega društva na
Koroškem „Gorotanci“ obljubili so svojo pomoč.
Zborovanja se udeleži več izvrstnih govornikov. Pri-
dite pošteni Slovenci in vrle Slovenke v obilnem
številu. Najuljudneje Vas vabi **načelnštvo.**
Vstop je dovoljen le udom in povabljenim gostom.

Loterijske srečke od 30. rožnika.

Gradec	42	1	33	17	49
Dunaj	57	87	78	88	46

Tržne cene v Celovcu.

Ime blaga	na birne		na hektolitre	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	4	60	5	75
rž	3	40	4	30
ječmen	3	40	4	26
oves	2	50	3	10
hejda	4	70	5	90
turšica (sirk)	3	55	4	45
pšeno	5	80	7	25
fižol	6	20	7	75
repica (krompir)	1	80	2	90
deteljno seme	—	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 1 gld. 60 kr. do 2 gld. — kr.
kisló 1 gld. 20 kr. do 2 gld. — kr., slama po 1 gld.
40 kr. meterski cent (100 kil). Frišen špeh je po 62 do
66 kr. kila, maslo in puter po 95 do 105 kr. — Pitane vole
plačujejo mesarji po 35 do 38 gld. stari cent.

Advokat

Dr. Danilo Majaron

odprl je

svojo pisarno

v Ljubljani, na Križevniškem trgu šte. 7
(nasproti cerkve „Križevke“).

Tajca

kupuje 10 za 20 kr.

Paar-ova prodajalnica v Pliberku.

PH. MAYFARTH in dr.

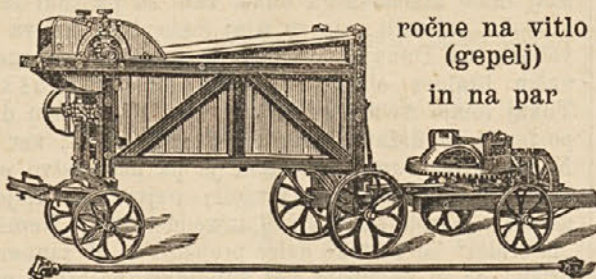
C. kr. izključlj. privilegirana

tovarna za kmetijske stroje, livarna železa in fužina na par
na DUNAJU, II. Taborstrasse št. 76.

Ustanovljena 1872. Odlikovana s 370 zlatimi, srebrnimi in bro- 600 delavcev.
nastimi svetinjami na vseh večih razstavah.

Izdeljujejo se trdno in dobro:

Mlatilnice

ročne na vitlo
(gepelj)
in na par

Vitala (gepeljni)

za 1 do 6 glav uprežne živine.

Najnovejše žitne čistilnice, trijerji, stroji za
robkanje koruze, stiskalnice za seno in slamo
na ročno gonbo, stoječe in na uprego.

Ceniki (katalogi) in priznalna pisma se dobijo zastonj. — Zastopniki in prekupci se iščejo.

Plugi na 1, 2, 3 in 4 lemeže.

Brane in valjarji

za njive in travnike.

Slamoreznice, mlini na šrot (za trojano
moko), reporeznice, stiskalnice za ze-
leno krmo patentirane,

premakljive kotlaste peči za parenje krme,
pralni stroji,

stiskalnice za vino, mošt
in druge reči,

mlini za sadje in grozdje,

sušilnice

za sadje, zelenjad in za obrtne potrebe.

Trtne in rastlinske brizgalnice „sifonije“,
ki se same gonijo.

Važno za vsako

gospodinjo in mater!

Sch. Kneipp

Kathreiner-jeva-Kneipp-ova sladna kava

se je izkazala kot najboljša, najzdravejša in najcenejša primes k navadni bobovi kavi. Slo-
veči učenjaki in zdravniki jo priporočajo posebno otrokom, ženskam in bolnikom, ki trpijo
v želodcu ali na živcih.

Pri nakupu je treba paziti, da se dobi pristno blago. Zahtevajte in jemljite le iz-
virne bele zavoje, ki nosijo ime

Se dobi
povsod.

Kathreiner.

Pol kile
25 kr.

Tovarniška zaloga ur

Petra Fessl-na

v Celovcu, stari trg št. 29.

Podružnica

v Vrbi pri jezeru blizu lekarne (apoteke).

V vsaki fari in občini

se nastavi en pameten, spoštovan in premožen človek

kot zaupni mož

in bo imel kot tak precejšen postranski zaslužek.
Pismene ponudbe je poslati z naslovom: „201.191
Graz, post. rest.“

Lekarna Trnkóczy-ja

zraven rotovža v Ljubljani

prodaja in vsak dan s prvo pošto razpošilja

Marijacejske kap-

ljice za želodec

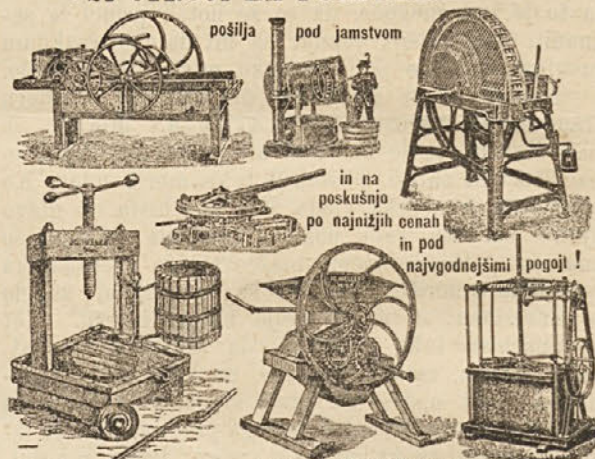
1 steklenica velja 20 kr., 1/2 tucata
1 gld., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld.

KONJAK.

Ta iz krepkega, na lastnih go-
ricah raščenega vina izvlečena
Francovka je skušen pomoček
za oživiljenje dušnih in teles-
nih močij. Zoper protin, trga-
nje, otrpnenje udov, revmatizem
pomaga čudovito in uteši bole-
čine. Ena steklenica velja 1 gld.
20 kr. Stari konjak je za stare
ljudi in take, ki so bolni v že-
lodcu, prava dobrota. Cena 1 gld.
50 kr. Kdor naroči 4 steklenice,
se mu dá skrinjica zastonj in
plača se na pošti voznina. Dobi se samo pri **Benediktu
Hertl-nu**, graščaku na **Golici** pri Konjicah na Stajerskem.

VSI STROJI ZA POLJEDELSTVO!

Lito železo, surovo ali prirejeno, za vsakovrstne stroje.
Bogato ilustrovani 192 strani obširni ceniki v slovenskem in nemškem jeziku
na zahtevanje takoj zastonj.

J.G. HELLER, DUNAJ

2/2 PRATERSTRASSE 22 49.

Preprodajalci se iščejo.

Pijte kavo

Oelzovo

vedno
mešano z

kavo

Zakaj? Zato, ker daje kavi prijeten
duh in lepo rumenkasto barvo. Ker je
Oelzova kava izdelana iz najboljše, čiste
tvarine in je zelo tečna. Za zdrave in bolne
je to okusna in krepka jed. Pri nakupu
pazite na ime **Oelz** in na **varstveno
marko.**

Dobi se v **vseh** boljših prodajalnicah
za tržaško blago.

Luka Zufer,

mizarski mojster v Celovcu

priporoča svojo

bogato zalogo vsakovrstne hišne opreme
po najnižji ceni.

Delavnica in prodajalnica je na Vetrinjskem obmestju št. 55.